

A Kúria az ifj. dr. Halász István ügyvéd által képviselt ... felperesnek - a dr. Boytha Pál ügyvéd által képviselt ... **Kft.** alperes ellen munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 24.M.1418/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 51.Mf.641.153/2012/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 51.Mf.641.156/2012/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000,- Ft (Tízezer forint) + 2.700,- Ft (Kettőezer-hétszáz forint) áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2010. október 13-ától állt az alperes alkalmazásában értékesítési vezető munkakörben. Az alperes 2011. március 8-án rendes felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát, amelynek indokait a következőkben jelölte meg:

1. Nincs megfelelő kereskedelmi kapcsolatrendszere.
2. A cég kereskedelmi forgalma tovább csökkent az általa irányított területen.
3. Műszaki felkészültsége hiányos a szerelvények területén is.
4. A területen és a partnereknél keveset mozog.
5. A személyre kiosztott partnereknél nem, vagy keveset jár.
6. A cég eredményességét is veszélyeztető, rossz munkahelyi légkör, illetve egyre növekvő feszültség a felperes magatartása miatt nem javult, tovább növekedett.

A felmondás indokának valóságát és okszerűségét vitatva a felperes keresetet nyújtott be a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon, s annak jogellenessége megállapítása mellett jogviszonya helyreállítását és elmaradt munkabére és költségei megtérítését kérte. Az alperes a kereset elutasítását indítványozta.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 4.M.1418/2011/37. számú ítéletével a

felperes keresetét elutasította. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a felmondás megfelelt a Legfelsőbb Bíróság Munkaügyi Kollégiuma 95. számú állásfoglalásában meghatározott követelményeknek, összefoglaló indokolást tartalmazott arra, hogy a felperes munkájára az alperesnél a továbbiakban miért nincs szükség. Nem folytatott bizonyítást azon felmondási okra, hogy a felperesnek nincs megfelelő kereskedelmi kapcsolatrendszere, mivel ilyen követelményt a munkáltató nem támasztott irányában. A második felmondási ok tekintetében megállapította, hogy a felperes 2011. első negyedévében jelentősen elmaradt a tervezett elvárásoktól, s nem tudta igazolni, hogy ez külső körülményekre vezethető vissza. A műszaki felkészültségének hiányosságával kapcsolatban bizonyítékként fogadta el azon e-maileket, illetve tanúvallomásokat, amelyek alátámasztották, hogy a tanulási folyamathoz minden segítséget megkapott, ennek ellenére több projekt is az ő tevékenysége miatt hiúsult meg. A negyedik felmondási indok tekintetében a munkaügyi bíróság bizonyítottanak találta, hogy a partnereknél keveset mozgott, s az erre vonatkozó kötelezés ellenére - amennyiben a látogatásokra sor került - arról feljegyzést, összefoglalót nem készített. A személyre kiszabott partnerekkel történő kapcsolattartás vonatkozásában megállapította, hogy a felperes a hozzá beosztott gyógyszeripari cégeknél egy látogatást tett jogviszonya fennállta alatt, amely nem felelt meg az elvárásoknak. A hatodik felmondási indok tekintetében a bíróság megállapította, hogy már a felperes munkaviszonya létesítését megelőzően is voltak feszültségek a munkavállalók között, a helyzet azonban a felperes munkába állását követően romlott.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 51.Mf.641.156/2012/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy a felperes keresetében nem hivatkozott arra, hogy a felmondás indokai a világosság követelményének nem felelnek meg, azokat érdemben vitatta, így megállapítható, hogy annak tartalmát a felmondásból megismerhette és megérthette. Helytállónak találta az elsőfokú bíróság érvelését a vonatkozásban, hogy az első felmondási indok tekintetében nem lehetett megállapítani a felperes felelősségét, s ugyanilyen következtetésre jutott a felmondás második indoka vonatkozásában is. Megállapította, hogy a forgalom csökkenése, mint a felmondásban megfogalmazott indok valós, de a kialakulásának a felperes tevékenységével való okozati összefüggése nem igazolt, így a felmondás jogszerű indoka ezen ok szintén nem lehetett. A felmondás további indokai körében a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság érvelésével és megalapozottnak találta e körben kifejtett álláspontját.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatállyal változtassa meg azt és adjon helyt a kereseti

kérelemnek. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 173. § (4) bekezdését, amikor **K.I.**, valamint **J.K.** és **K.V.** tanúk szembesítését nem végezte el. Ugyancsak megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat, ugyanis a tanúvallomásokat nem összességében értékelte, hanem az alperesi álláspontot alátámasztó részleteket emelte ki, továbbá a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 89. § (2) bekezdésében foglaltakat, mivel az alperes nem bizonyította, hogy a felmondás indokolása világos, valós és okszerű volt. Megsértette a bíróság az Mt. 89. § (5) bekezdésében foglaltakat, amikor nem értékelte azt, hogy a felmondás előtt nem adtak lehetőséget számára a vele szemben felhozott kifogások elleni védekezésre, illetve a Pp. 213. § (1) bekezdésében foglaltakat, mivel a bíróságok az Mt. 89. § (5) bekezdésének megsértése tárgyában nem hoztak döntést.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a másodfokú ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes költségekben való marasztalását kérte arra figyelemmel, hogy az eljáró bíróságok okszerű mérlegeléssel helyesen állapították meg a tényállást, azt valamennyi bizonyíték figyelembevételével rögzítették. Álláspontja szerint a felperes iratellenesen állította azt, hogy nem kapott lehetőséget a felmondás előtti védekezésre, e tényt ellenkérelme 5. pontjában cáfolta és azt a felperes a jogerős másodfokú ítélet meghozataláig nem vitatta. Állította, hogy az ügy elbírálása szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy **K.I.** és **K.V.** tanúk milyen okból távoztak a cégtől, így az e körben tett tanúnyilatkozataik közötti ellentét tisztázása sem volt szükséges szembesítéssel.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében azt kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 173. § (4) bekezdését, amikor nem oldotta fel a három tanú vallomása közötti ellentétet, illetve a Pp. 206. § (1) bekezdését, amikor a tanúvallomásokat nem összességében értékelte, nem alkalmazta az Mt. 89. § (2) bekezdését, mely szerint az alperesnek kellett volna bizonyítania a felmondás indokának valóságát és okszerűségét, illetve megsértette az Mt. 89. § (5) bekezdését, illetve a Pp. 213. § (1) bekezdését, amikor nem vizsgálta azt a körülményt, hogy a felmondás előtt nem adtak lehetőséget a számára arra, hogy a vele szemben érvényesített kifogások ellen védekezését előterjeszthesse.

A felperes fellebbezése nem tartalmazott olyan kifogást, hogy az alperes intézkedése azért tekinthető jogsértőnek, mert az Mt. 89. § (5) bekezdésében foglaltak ellenére nem biztosították számára a

védekezés lehetőségét. Fellebbezés hiányában e kérdés nem képezte a másodfokú eljárás tárgyát, a jogerős ítélet pedig csak olyan körben támadható felülvizsgálattal, amely az első- és másodfokú eljárásban is felmerült. (EBH 2001.371, BH 1997.54.) Erre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem e pontját érdemben nem vizsgálta.

A Pp. 270. § (2) bekezdése szerint a jogerős ítélet felülvizsgálatát az ügy érdemét érintő jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. A Pp. 275. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján dönt, a felülvizsgálati eljárásban azonban a bizonyítékok felülmérlegelésének, továbbá bizonyítás felvételének nincs helye, ezért a Kúria azt vizsgálta, hogy milyen bizonyítékok álltak az eljárt bíróságok rendelkezésére, s azokat okszerűen mérlegelték-e.

Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság azt, hogy a felmondás azon indokát, mely szerint a felperes műszaki felkészültsége hiányos volt, a tanúk kétséget kizáróan alátámasztották. Az alperes bizonyította, hogy a felperes tanulási folyamatához az alperes részéről minden segítséget megkapott, ennek ellenére a becsatolt e-mailek tanúsága szerint is ez nem vezetett eredményre. Ugyancsak helytállóan értékelte a bizonyítékokat a másodfokú bíróság a negyedik és ötödik felmondási indok vonatkozásában is és állapította meg, hogy a munkaköri leírás és az azzal összefüggő célkitűzések alapján gondos feladatellátás mellett magának a felperesnek kellett volna felmérnie azt, hogy mennyi a legalább elégséges, a munkáltató elvárásának is megfelelő látogatás mértéke. Alátámasztotta mindezt a tanúvallomások mellett a felmondást hetekkel megelőző számon kérő munkáltatói e-mail is, amelyben azt kifogásolták, hogy a felperes nem járt a partnercégeknél.

Bizonyította az alperes azt is, hogy a felperes több esetben konfrontálódott munkatársaival, munkaviszonya fennállta alatt az irányítása alatt álló alkalmazottak közötti feszült légkör nem enyhült. Az a körülmény, hogy nem minden bizonyíték állt teljes mértékben összhangban egymással, nem eredményezi az ítélet jogellenességét. A bíróság az egyes bizonyítékok kellően indokolt elfogadásával - mérlegeléssel - olyan tényállást is megállapíthat, amely a fél által vitatott bizonyíték tartalmával nem áll ugyan összhangban, a per egyéb adataira figyelemmel azonban nem okszerűtlen. (BH 2001.301.)

Az alperes bizonyította a perben, hogy a rendes felmondás indoka világos, valós és okszerű volt. Több felmondási indok esetében egyetlen indok bizonyítottasága is megalapozhatja az intézkedés jogszerűségét, ha abból megállapítható, hogy a munkaviszony a továbbiakban nem tartható fenn, és ezért a munkavállaló munkájára a

továbbiakban nincs szükség (BH 2003.2011.II)

Mindezek alapján megállapítható, hogy az eljáró bíróságok az ítéletük alapjául szolgáló tényállást jogszerűen állapították meg, az nem tekinthető iratellenesnek, ellentmondónak, nem tettek a per adataiból okszerűen nem következő megállapítást és nem jutottak a bizonyítási eljárás lefolytatására vonatkozó előírások megsértésével megalapozatlan ténybeli következtetésekre, így megalapozatlan a felülvizsgálati kérelemnek a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére való hivatkozása.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. december 11.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Dr. Bicskei Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

kúriai tisztviselő